waene, seſt Jummalaga jättes ei teadnud onnu temmale muud middagi sowida kui agga: „Öppi heaste omma ammetit, kirjuta saggedaste ja tulle terwelt taggasi“ — mitte lühhematki Jummala sönna ei möistnud ta temmale juhhatamiseks kasa anda. „Essimesel ösel maggas Karel omma kaddund issa weskis. Wanna Jürri könneles temmaga omma noreſt pölwest ja kuidas Jummal waggade kinnituseks ja abbiks on. Teisel hommikul satis ta tedda weel mönne wersta maad möda maanteed, ja enne kui lahkusid, ollid Jürri wiimsed sönnad: „Jummala arm olgu sinnuga, mo armas poeg;“ ja Karel reisis eddasi, ühhest paigast teise, ja kus tööd nöudis, wöeti tedda hea melega wastu. Jummal olli temmale kenna jumme ja lahke mele annud, ka olli ta omma ammetis terrane. Ommeti ta ei olnud ühhegi weski peal ennam kui kolm kuud ammetis, seſt ennamiste satis igga perremees tedda nende sönnadega minnema: „Noormees, mul on kül kahju sind ärra sates, olled tru mees ja moistad omma

ammetit, agga sa ei wöi mitte kaardimängimist mahha jätta, sa unnustad selle körwas weskit ja ammetit, sepärrast ei aita muud, kui pead eddasi minnema!“ Ja nönda kuidas ta allati kaartide peale watis, wahtis ta ka tüdrukute silmi. Lättimaal tahtis ta ühhe möldri tüttart kossida. Issal olli se priske ja hakkaja noormees, kellel omma maal ka weski olli, mele järrel. Kui pruut ärratundis, et peigmees kaardimängia olli, pallus ta: Karel jätta kaardimängimist mahha, nisuggust Jummal ei armasta. Ta jättis siis tükkiks ajaks sedda pahha töö mahha, ja kui ta jälle kaardid wälja wöttis pallus pruut: „Karel mis armastus se on, kui sa mitte minnugi pärrast kaardimängimist ei tahha mahha jätta.“ Siis wihhastas ta ja ütles: „Ma ei tahha mitte ommad pükſid naese jalga anda, parrem lähhen omma teed. Prudi issale, kes temmaga selle pärrast könneles, wastas ta nisammuti. Teisel hommikul piddi agga jälle kimpu selga wötma ja eddasi minnema, seſt kaardid ollid temmal arm-